

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 859/06
24.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ББ и ВВ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради својине, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Округног суда у Зајечару Гж. број 1765/05 од 29.11.2005. године, у седници одржаној дана 24.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Округног суда у Зајечару Гж. број 1765/05 од 29.11.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бору П. број 710/04 од 9.11.2004. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је власник кат. парцеле број аа по култури ливада VI класе површине 0.82,78 хектара у мзв. "ГГ" КО ДД, и да се тужене обавезу да ово право признају тужиљи и трпе упис овог права на име тужиље код Службе за катастар у ЋЂ, а ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове поступка у износу од 55.125,00 динара.

Одлучујући о жалби тужиље, Округни суд у Зајечару је пресудом Гж. број 1765/05 од 29.11.2005. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене пресуде Округног суда у Зајечару тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП на коју тужиља у ревизији указује јер су разлози о одлучним чињеницама без противречности и у складу са изведеним доказима.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су родитељи тужених спорну парцелу купили 1961. или 1962. године од тужиље која је исту на основу уговора о поклону добила од своје мајке. У наведену парцелу, која се у време куповине водила под два броја, родитељи тужених су након куповине ушли у посед, држали је и обрађивали као своју више од 20 година. 1988. године ова парцела је након авионског снимања добила број аа и пријављена је на име мајке тужених ЕЕ. Родитељи тужених, као једини држаоци ове парцеле, сагласили су се да преко ње прође далековод и магистрални пут, зашта им је исплаћена накнада. Након мајчине смрти 1993. године, спорну парцелу су наследиле тужене са по 1/2.

Код овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиље као неоснован.

Одредбом члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа прописано је да савестан држалац непокретних ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година. Код утврђеног да су родитељи тужених од куповине предметне парцеле за све време исту несметано држали и користили непрекидно преко 20 година, нижестепени судови су примењујући цитирану законску одредбу, правилно закључили да тужиља није власник ове парцеле и да су на истој право својине стекле тужене по основу наслеђа иза смрти мајке, која је право својине на тој парцели стекла као савестан држалац одржајем протеком више од 20 година. Тужене су наставиле да користе наведену парцелу и после смрти родитеља са уверењем да имају право које су фактички несметано вршиле све до подношења тужбе.

Нижестепени судови су правилно при урачунавању времена потребног за стицање својине на предметној парцели утврдили да су родитељи тужених, као њихови правни претходници, за све време били у мирном и савесном поседу парцеле, па је у конкретном случају без утицаја законитост и истинитост поседа наша тужиља у ревизији указује.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци, на основу члана 393. ЗПП у вези члана 491. став 4. ЗПП

("Службени гласник" РС бр. 125/04).

Председник већа

судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић,

љм